RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2959/82

af 4. november 1982

om fastsættelse for produktionsåret 1982/83 af almindelige regler vedrørende produktionsstøtte for olivenolie

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedstoffer (1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1413/82 (2), særlig artikel 5, stk. 4, og artikel 36,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved artikel 5 i forordning nr. 136/66/EØF er der indført en produktionstøtteordning for olivenolie; for produktionsåret 1982/83 ydes denne støtte til de olivendyrkere, der er medlemmer af de i Rådets forordning (EØF) nr. 2958/82 af 4. november 1982 om særforanstaltninger for produktionsåret 1982/83, for så vidt angår organisationer af olivenolieproducenter (3) omhandlede organisationer, i forhold til den mængde olie, der rent faktisk er produceret, hvorimod støtten til andre olivendyrkere ydes i forhold til antallet af oliventræer, disses produktionskapacitet og udbyttet heraf, fastsat skønsmæssigt og på betingelse af, at de pågældende oliven er høstet;

da fortegnelsen over olivendyrkningsarealerne endnu ikke eksisterer, er det ikke muligt at fastsætte oliventræernes produktionskapacitet; indtil denne fortegnelse er blevet udarbejdet, bør støtten til de ikke-sammensluttede olivendyrkere derfor beregnes i forhold til oliventræernes gennemsnitlige udbytte;

for at sikre, at støtteordningen kan virke tilfresstillende, bør der foretages bestemmelse af de typer olivenolie, hvortil støtten kan ydes; for at forenkle støtteordningens anvendelse på olie af olivenrestprodukter bør det foreskrives, at den mængde olie, som er berettiget til støtte, i almindelighed skal fastsættes på grundlag af produktionen af olie ved presning;

for at sikre, at ordningen med produktionsstøtte der skal ydes til olivendyrkere, som er medlemmer af en producentorganisation, kan virke tilfredsstillende, bør det fastsættes, at denne støtte kun udbetales for de mængder olie, der fremstilles på godkendte møller; med henblik på godkendelse bør de pågældende møller opfylde en række betingelser; i denne forbindelse bør der skabes mulighed for, at produktionsmedlemsstaten kan indlede samarbejde med mølleejernes faglige sammenslutninger;

den pågældende støtte er af væsentlig interesse for olieproducenterne, og den udgør en finansiel byrde for Fællesskabet; for at sikre, at denne støtte kun gives for olie, som er berettiget hertil, bør der indføres en passende administrativ kontrolordning;

gennemførelsen af denne kontrol bør først og fremmest baseres på et system med dyrkningserklæringer;

for at lette kontrollen med retten til støtte til medlemmerne af producentorganisationerne bør det bestemmes, at disse organisationer skal indgive en samlet dyrkningserklæring for alle deres medlemmer, kontrollere oplysningerne om bedrifter i forbindelse med en vis procentdel af deres medlemmer, idet denne procentdel skal fastsættes, og med samme formål indgive en samlet ansøgning om støtte for de medlemmer, der har produceret olie i en bestemt periode; for at sikre at støtteordningen kan virke tilfredsstillende, bør der åbnes mulighed for til disse organer at udbetale forskud på støtten, så snart ansøgningen om støtte er indgivet; med samme formål bør det fastsættes, at de pågældende medlemsstater skal fastlægge de nærmere bestemmelser for fordeling af støtten mellem de associerede producenter;

ved kontrollen af medlemmernes ret til støtte, bør producentorganisationerne kontrollere de mængder olie, for hvilke hvert af deres medlemmer søger om støtte, på grundlag af medlemmernes dyrkningserklæringer og de godkendte møllers lagerbogholderi;

for at sikre en effektiv kontrol bør det bestemmes, at de godkendte møllers lagerbogholderi føres på ensartet måde; med samme formål bør producentorganisationerne føre kontrol med et repræsentativt antal af disse møller;

med henblik på en tilfredsstillende forvaltning af støtteordningen bør det fastsættes, at medlemsstaten, såfremt der er tvivl om en olivendyrkers faktiske produktion, bestemmer, til hvor stor en mængde olivenolie der kan ydes støtte;

(1) EFT nr. 172 af 30. 9. 1966, s. 3025/66.
(2) EFT nr. L 162 af 10. 6. 1982, s. 6.
(3) Se side 28 i denne Tidende.

for at fremme en korrekt anvendelse af støtteordningen er det nødvendigt at fastsætte, at de organiserede producenter, såfremt de i ansøgningerne eller dyrkningserklæringerne anfører oplysninger, der ikke stemmer overens med de faktiske forhold, udelukkes fra den støtte, der ydes i forhold til den faktisk producerede mængde olie, i en periode, der skal fastlægges nærmere, uden at dette hindrer sanktioner fra medlemsstaterne i øvrigt; med samme formål bør det finansielle ansvar for støtte, der uretmæssigt er blevet udbetalt til associerede olivendyrkere, fastlægges for de olivenolieproducentorganisationer, der ikke har foretaget kontrol —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For produktionsåret 1982/83 anvendes de i følgende artikler indeholdte almindelige regler for ydelse af den i artikel 5 i forordning nr. 136/66/EØF omhandlede produktionsstøtte for olivenolie.

Artikel 2

Produktionsstøtte ydes for olivenolie, der svarer til definitionerne i nr. 1 og 4 i bilaget til forordning nr. 136/66/EØF.

Drejer det sig om olivendyrkere, der er medlemmer af en producentorganisation, ydes produktionsstøtten for den mængde, der faktisk er produceret, på betingelse af at den pågældende olie er fremstillet på en godkendt mølle.

Artikel 3

1. Hver olivendyrker indgiver inden en nærmere fastsat dato en dyrkningserklæring, som indeholder:

— oplysninger vedrørende de dyrkede oliventræer og deres voksested,

— en erklæring om, at han har høstet oliven i det indeværende produktionsår,

— angivelse af disse olivens anvendelsesformål.

Drejer det sig om olivendyrkere, der er medlemmer af en producentorganisation som omhandlet i artikel 2 i forordning (EØF) nr. 2958/82 indgiver denne en samlet dyrkningserklæring for alle medlemmerne og foretager en kontrol af dyrkningserklæringerne fra en vis procentdel af de olivendyrkere, der er medlemmer af organisationen, idet denne procentdel skal fastsættes.

2. I denne forordning forstås ved olivendyrker, enhver producent af oliven, bestemt til olieproduktion.

Artikel 4

Produktionsstøtte ydes efter ansøgning, indgivet af hver interesseret part i den medlemsstat, hvor olien er produceret.

Drejer det sig om olivendyrkere, det ikke er medlemmer af en producentorganisation, vil den dyrkningserklæring, som hver af dem har indgivet, have gyldighed som en ansøgning om støtte.

Drejer det sig om olivendyrkere, der er medlemmer af en producentorganisation, indgiver denne hver måned en samlet ansøgning om støtte for alle de medlemmer, som har afsluttet deres olieproduktion, under forudsætning af at den i artikel 5 omhandlede kontrol har fundet sted.

Har olivendyrkere, der er medlemmer af en producentorganisation, solgt deres olivenproduktion, kan ansøgningen om produktionsstøtte kun vedrøre den producerede mængde olie, såfremt denne mængde faktisk kan opgøres.

Artikel 5

1. Inden udfærdigelsen af støtteansøgningen kontrollerer hver producentorganisation den mængde olivenolie, for hvilken hver af dens medlemmer ansøger om støtte. I denne forbindelse kontrollerer organisationen især:

— at den olivenproduktion, der af hver olivendyrker angives at være blevet forarbejdet på en godkendt mølle, stemmer overens med de oplysninger, der fremgår af olivendyrkerens dyrkningserklæring,

— at de af hver olivendyrker meddelte oplysninger vedrørende de forarbejdede mængder af oliven og de fremstillede mængder af olie svarer til de i de godkendte møllers lagerbogholderi anførte mængder af oliven og olie.

2. Er den i stk. 1, første led, nævnte overensstemmelse ikke til stede, kræver producentorganisationen fremlæggelse af de fornødne bevisdokumenter.

Kan producentorganisationen efter en gennemgang af disse dokumenter ikke opgøre den producerede mængde oliven, forelægges den pågældende olivendyrkers sag for medlemsstaten.

Er den i stk. 1, andet led, nævnte overensstemmelse ikke til stede, forelægger producentorganisationen den pågældende olivendyrkers sag for medlemsstaten.

Artikel 6

1. Producentmedlemsstaterne kan til de foreninger, der anmoder herom, udbetale et forskud på den støtte, som olivendyrkere, der er tilsluttet foreningerne, har ansøgt om. Dette forskud kan for den enkelte olivendyrker højst være lig med

— det beløb, der følger af anvendelsen af det i overensstemmelse med artikel 11 fastsatte udbytte i oliven og olie på antallet af dyrkede oliventræer, eller

— 50 % af den begærede støtte.

2. De pågældende medlemsstater fastsætter om fornødent de nærmere bestemmelser for tildeling af støtten gennem producentorganisationerne til deres medlemmer.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de foranstaltninger, der træffes i så henseende, straks efter deres vedtagelse.

Artikel 7

1. Producentorganisationerne kontrollerer aktiviteter og lagerbogholderi, for så vidt angår de godkendte møller, som de får anvist af den pågældende medlemsstat. Møllerne udvælges af den pågældende medlemsstat og skal være repræsentative for forarbejdningskapaciteten i en bestemt produktionszone.

2. Producentorganisationerne underretter de pågældende medlemsstater om resultaterne af den i stk. 1 omhandlede kontro.

Artikel 8

1. Producentmedlemsstaterne indfører en administrativ kontrolordning, som sikrer, at det produkt, for hvilket der søges støtte, er berettiget hertil.

2. Producentmedlemsstaterne kontrollerer hver producentorganisations aktiviteter og navnlig, at kontrolforanstaltningerne er blevet gennemført af disse organisationer.

3. For så vidt angår olivenolie, der er omhandlet i nr. 1 i bilaget til forordning nr. 136/66/EØF og produceret af olivendyrkere, som ikke er medlemmer af en producentorganisation, skal stikprøvekontrol på stedet gøre det muligt at kontrollere:

— at dyrkningserklæringerne er nøjagtige,

— at de pågældende oliven er høstet,

— at de høstede oliven er bestemt til olieproduktion og om muligt, at de faktisk er forarbejdet til olie.

4. Den i stk. 3 omhandlede kontrol omfatter en vis procentdel af olivendyrkere, som skal fastsættes navnlig under hensyn til bedrifternes størrelse.

Artikel 9

Producentmedlemsstaterne forpligter de godkendte møller til at føre et standardiseret lagerbogholderi, som opfylder kriterier, der skal fastlægges.

De pågældende medlemsstater kontrollerer, at bogholderiet føres i overensstemmelse med nævnte kriterier.

Artikel 10

1. Producentmedlemsstaterne fastsætter den mængde olivenolie, der er berettiget til støtte, på grundlag af de ansøgninger, som er indgivet i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 4.

2. Medlemsstaterne fastsætter den mængde olivenolie, der er berettiget til støtte for de associerede producenter, hvis sager er forelagt dem af producentorganisationerne i henhold til artikel 5, stk. 2.

Med henblik herpå tager de hensyn til det udbytte i oliven og i olie der er fastsat i overensstemmelse med artikel 11.

3. Hvis den i artikel 7, 8 og 9 omhandlede kontrol ikke bekræfter de oplysninger, der er anført i en godkendt mølles lagerbogholderi, fastsætter den pågældende medlemsstat, uden at dette i øvrigt berører de sanktioner, der eventuelt kan pålægges vedkommende mølle, den mængde olie, der er berettiget til støtte for hver tilsluttet procent, som er medlem af en organisation, og som har ladet sin olivenolieproduktion forarbejde i den pågældende mølle.

4. For så vidt angår den olivenolie, der er omhandlet i nr. 4 i bilaget til forordning nr. 136/66/EØF, fastsættes den mængde, der er berettiget til støtte, endvidere på grundlag af den olivenolieproduktion, de er omhandlet i nr. 1 i nævnte bilag.

Artikel 11

Det udbytte i oliven og i olie, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2., første afsnit, andet led, i forordning nr. 136/66/EØF, fastsættes pr. homogen produktionszone på grundlag af oplysninger, som produktionsmedlemsstaterne indgiver senest den 31. maj 1983.

Artikel 12

1. Medlemsstaterne godkender kun møller, der opfylder følgende betingelser:

a) ikke har været genstand for retsforfølgning i anledning af regelmæssigheder, konstateret under den kontrol, der gennemføres i henhold til artikel 9 i forordning (EØF) nr. 3137/81 (1),

b) fører et lagerbogholderi i overensstemmelse med artikel 9,

c) underkaster sig enhver kontrol, der er fastsat som et led i støtteordningens gennemførelse.

(1) EFT nr. L 312 af 31. 10. 1981, s. 64.

Med henblik på iværksættelse af godkendelsessystemet kan den pågældende medlemsstat indlede samarbejde med de faglige samenslutninger, som nævnte møller er medlemmer af.

2. Bortset fra tilfælde af force majeure inddrages godkendelsen, hvis en af de i stk. 1, fastsatte betingelser for godkendelse, ikke længere er opfyldt.

Artikel 13

Med forbehold af medlemsstaternes sanktionsmuligheder i medfør af artikel 11a i forordning nr. 136/66/EØF, udelukkes olivendyrkere, der er tilsluttet en producentorganisation, fra den støtte, der ydes i forhold til den faktisk producerede mængde olie, i en periode, der skal fastlægges nærmere, såfremt der under kontrollen konstateres:

a) betydelig uoverensstemmelse mellem oplysningerne i dyrkningserklæringerne og de pågældende bedrifters reelle situation,

b) uoverensstemmelse mellem de i olivendyrkernes ansøgninger anførte oplysninger vedrørende de forarbejdede mængder oliven samt de fremstillede mængder olie og de i de godkendte møller lagerregnskab anførte mængder oliven og olie.

Med forbehold af medlemsstaternes sanktionsmuligheder i medfør af artikel 11a i forordning nr. 136/66/EØF skal en producentorganisation, hvis den ikke har gennemført sin kontrol i henhold til artikel 5 og 7, til den berørte medlemsstat tilbagebetale de beløb, der uberettiget er modtaget som støtte til medlemmerne.

Artikel 14

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de foranstaltninger, de træffer med henblik på gennemførelse af denne forordning.

Artikel 15

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. november 1982.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. november 1982.

På Rådets vegne

B. HAARDER

Formand